

1938-08-02

AFSENDER

Axel Müller, Astrid Warberg-Goldschmidt

MODTAGER

Johanne Christine Larsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen er skrevet øverst s. 1

Generel kommentar:

Det vides ikke, hvem krokonen var.

Afsendersted:

Hareskov

Afsenderinfo (lakstempel, adresse m.m.):

Bynavnet er skrevet på kuvertens bagside

Modtagersted:

Fyn, Dræby, Lindøgaard

Modtagerinfo (udskrift, tilskrift m.m.):

Adressen er skrevet på kuvertens forside

Omtalte personer:

Margrethe Benzon

Alfred Goldschmidt

Viktor Jensen

Johanne Christine Larsen

Janna Schou

Jørgen Schou

Marie Schou

Erik Warberg Larsen

Mary Warberg Larsen

Per Warberg Larsen

Laura Warberg Petersen

Arkivplacering:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske

Arkiv, BB0777

Trykt udgave:

nej

Proveniens:

Testamentarisk gave fra Laura

Warberg Petersen til Østfyns Museer

DOKUMENTINDHOLD

Mary bør overlade barnet til Erik/Tinge W. Larsen, eftersom hun ikke ønsker det. Johanne C. Larsen og Laura/Bibbe Warberg kan opdrage det. Erik bør få forældremyndigheden. Lige nu er Mary i krise, men hun burde have tænkt sig om noget før. Astrid Warberg kender selv til at gifte sig på trods og også til at være urimelig overfor en svigermor.

Astrid har det bedre nu. Kun har hun lidt bronchitis og astma.

TRANSSKRIFTION

[Skrevet med blyant på kuvertens forside:]

1938

2/8

[Med sort blæk:]

Fru

Johanne Warberg Larsen

Lindøgaard

Dræby

Fyen

[Skrevet med kuglepen:]

27-5-03.

[Med blyant:]

Margrethe Benzon. Død

[Håndskrevet på kuvertens bagside:]

Warberg Larsen

Hareskov

[I brevet:]

Hareskov, Tirsdag Morgen 2/8 – 38

Kæreste søde Junge! Ja, jeg må skrive igen til dig – Tak for dit lange udførlige Brev med alle Bilagene – som følger vedlagt tilbage. Det er en forfærdelig Historie, Junge, ja, en Tragedie, synes jeg, med så djævelsk raffinerede Komplikationer, at man næsten ikke véd, hvordan det kan gribes an. Men én Ting slog mig voldsomt ved Gennemlæsningen af Dokumenterne – Marys bestemte Udtalelse om, at hun ikke vilde lade Barnet vokse op på Lindøgaard og 2) at hun ikke havde ønsket et Barn. Når Mary løber fra det hele, har hun virkelig ingensomhelst Ret over Barnet, som dog også er Tinges. Principielt synes jeg ganske vist, at Barnet skal være hos Moderen, men hvis hun vil være Sygeplejerske – så kan jeg ikke indse, hvorfor Barnet skal vokse op hos Mælkehandleren i Kerteminde - så er dets naturlige Opvoksested så sandelig hos Faren og den anden Bedstemor – dig! Særlig hvis Bibbe bliver hjemme, er det dog

rimeligt, om du og Bibbe i Forening opdrager barnet, og man har dog vel Lov til at mene, at den Ordning også for den lille vil være den bedste! Det er den rent menneskelige Side af Sagen. Og juridisk er det dog klart, at Tinge skal have Retten, når Mary forlader ham. For alt i Verden må I da ikke gøre noget overilet med, at Tinge afgiver "Forældremyndigheden" eller i det hele giver Afkald på sit Barn; det er de nu engang to om, og det kan Mary ikke uden videre bestemme over som hun selv synes; den største Part af Tragedien er hendes, men som du selv siger, så vidste hun på Forhånd, hvad hun gik ind til og hun må tage Konsekvenserne. Jeg forstår godt, I har Medlidenhed med hende, hendes Stilling er skrækkelig, det frygteligste af alt er ulykkelig Kærlighed, der er blot den lille Mildning ved det, at det som Regel går over! Men det kan ikke – nej aldrig – overses, mens det står på. Hvor er det godt, at både du og Bibbe er besindige Naturer (jeg regner ikke med Mandfolkene, dette er et udtalt Kvindeanliggende); I må da endelig sætte alt ind på; at der ikke foretages uoprettelige Ting – Skilsmisse etc – før Barnet er kommen til Verden; husk på, hvor det ofte kan forandre alting. Mary er sikkert utilregnelig nu, hvad hun jo også selv antyder; tro mig, hun vil engang fortryde det Brev til dig, også hun må lære at se Forholdet fra den anden Parts

2)

Synspunkt; det er hende, der må forsøge at finde sig tilrette med, at hun som en fremmed er kommen ind i Jeres sluttede Kreds – eller rettere, det burde hun have forstået, mens Tid er, nu synes det altså at være for sent, når Tinge kun er glad over at være bleven fri; der har vi så igen Kernen i det hele – den manglende Kærlighed. Jeg tror nu, Junge, at jeg har specielle Forudsætninger for at kunne sætte mig ind i Marys Følelser og hele Tankegang – gennem mit Ægteskab med Buf og Forholdet til hans Mor; helt sammenlignes kan det ikke, men alligevel er der sådanne Berøringspunkter, at jeg udmærket forstår hendes Adfærd; også jeg var dengang bundløs uretfærdig mod Buks Mor, som jeg alligevel inderst inde altid beundrede og holdt af.

Og alt det med Selvstændigheden, ja, det kan enhver forstå; men der kommer det jo igen, at Mary vidste, hvad hun gik ind til. Jeg synes, at det arme Menneske er i et forfærdeligt Dilemma! og at hun er gået ind til en yderst kvalfuld og tung Skæbne, da hun begik det Fejlgreb på Trods af alt at gifte sig med Tinge – dér ligger den store og skæbnesvangre Fejl, og den er dog egentlig både forståelig og tilgivelig. Også dér har jeg personlige og bitre Erfaringer – også jeg giftede mig i sin Tid på Trods af alt med Alfred G.!

Gennem Lidelser og Erfaringer lærer man at føle dybt med de andre – selv

om de laver tossede Ting, som nu Mary har.

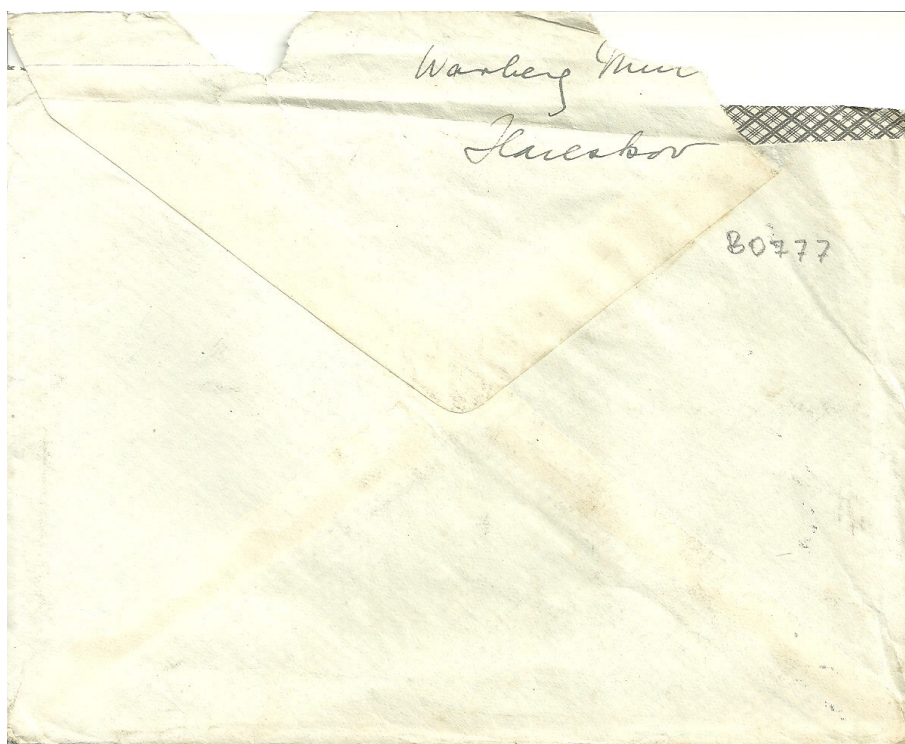
Og med dig, søde Junge! det er sindsoprivende Ting, du skal igennem med alt dette: Men du véd jo dog med dig selv, at Marys Beskyldninger og Insinuationer er uretfærdige og hovedsagelig dikteret af hendes øjeblikkelige Tilstand – hvad hun også selv antyder, så prøv på ikke at lade det nage dig for meget, for det er næsten ikke til at holde ud. Dette Brev skulle først og fremmest gøre opmærksom på, at det eventuelle lille Barnebarn ikke brutalt må frskrives Jer ved ubetænksomme Underskrifter eller lignende. Ja, det vilde være godt Junge, hvis vi kunde trylle os til et hinanden et Par Timers Tid, for der var meget at tale om. Tingene her ser ud til at ville glide harmonisk i Lave, og jeg har det meget bedre, selv om jeg stadig har lidt Bronchitis med deraf følgende Astma om Natten. I går havde jeg hele Eftermd. Besøg af den gl. Krokone – Middag i haven Kl 6 – hun var vældig sød, og hun købte for 16 Kr. hos Nus, (2 blå Glaskrukker med forgyldte Låg -) til Gaver!

Tusinde Hilsner – vær ved godt Mod, søde Junge! Din altid Dis.

[Indsat i venstre margen på sidste side:]

Kære Junge! Sent i aftes fik vi pr. Telefon Meddelelse om, at Margrete Benson er død, efter at har været syg i 1 ½ Aar. Venlig Hilsen Axel.

København, Tirsdag Morgen 2/8-38

Kæreste søde Frøge! Ja, og nu skrive igen til dig - Tak for det lange indfølelige Brev med alle Bilagene - som følger nedlagt Bilag. Det er en fantastisk Historie, Frøge, ja, en Tragedie, synes jeg, med så dydelig raffinerede Komplika-
tioner, at man næsten ikke vil, hvordan det kan gribes an. Men en Tiip slog mig voldsomt ned Tænkeligheden af Daktimen - Marys herkende Udhaldelse om, at hun ikke vilde lade Barnet være af på Lindgårds og 2) at hun ikke havde ønsket et Barn.

Nu Mary elsker fra det hele, så kan hun sikkert inderst inde lide det over Barnet, som dog også er Tiigs. Principielt synes og ganske vist, at Barnet skal være hos Moderen, men hvis hun vil have Børgeplagene - s: kan jeg ikke indse, hvorfor Barnet skal være af hos Mælkehandleren i København - s: er det naturlige Opvækststed is: sandelig hos Faren og den anden Bedstemor - d. g. Særlig hvis Bibbe bliver hjemme, er det dog rimeligt om den af Bibbe i Færdig op-
drager Barnet, og man har dog vel Lov til at mene, at den Ordning også for den lille vil være den bedste! Det er den rent men-

B0777

nekelige Side af Sagen. Og juridisk er det dog
klart, at Tinget har hele Retten, når Mary far-
leder ham. For alt i Verden må I da ikke
gøre noget overilet med, at Tinget afgives. For-
ældremyndigheden" eller i det hele gives Afkald
på sit Barn, det er de nu engang to om, og det
kan Mary ikke uden videre bestemme over
som hun selv synes; den største Part af
Tragedien er hendes, men som du selv siger,
så vidste hun jo Forhånd, hvad hun gik
ind til og hun må tage Konsekvenserne.
Jeg forstår godt, at I har Medlidenhed med
hende, hendes Billig er skæbnelig, det pynkelige
af alt er uligkeligt skæbnelig, det er blot den
lille Mildhed med det, at det som Regel går
over! men det kan ikke - nej aldrig - overes,
men det står på. Det er dog godt, at både
du og Bibbe er besindige Natører (jeg regner
ikke med Mandfalkene, de er et udkast
Kunideanliggende); I må da endelig seke
alt ind på, at der ikke foretages upænselige
Ting - Polsemise etc. - for Barnes og kommer
til Verden; husk på, hvad det ofte kan få
andre alting. Mary er sikkert utilregselig om
hvad hun jo også selv antyder. Hos mig, hun
vil engang forbyde det Brev til dig, og så hun
må lære at se Forholdet fra den anden Parts

2/

Synspunkt; det er hende, der må forsøge at finde
sig tilrette med, at hun som en fremmed er
kommen ind i færes slægtede Kreds - eller
rekke, det havde hun hant forstaaet, mens
Tid er, nu synes det altsaa at være for sent,
naa Tingene kunne glad nok at være bleven
fri; der har vi se igen Kernen i det hele
den manglende Klarhed. Jeg tror nu, fange,
at jeg har specielle Farveudviklinger for at
kunne se de mig ind i Manges Følelser og
hele Tankegang - gennem mit Ophold
med Børn af Forholdet til hans Mor; helt
sammenlignes kan det ikke, men alligevel
er der skønne Berøringspunkter, at jeg
indmænkter forstaa hende. Altsaa; og
jeg var dengang bløddes udførdig med
Børns Mor, som jeg dog alligevel indtast
inde altid beundrede og kaldet af.

Og alt det med Blodkendigheden ja,
det kan enhver forstaa; men det kommer
selv igen, at Mængde vidste, hvad hun
gik ind til. Jeg synes, at det arne Men-
neske er i et forferdeligt Lilemænd!
og at hun er gået ind til en yderst
kvalfuld og tung Skæbne, da hun begik
det Fejlskridt på Tids af det at gifte sig med
Tunge - der ligger den store og skæbne-

60777

svangre Tegl, og den er dog egentlig både far-
otærlig og tilgivende. Også der har jeg personlige
og hvide erfaringer - også jeg giftede mig i
sin Tid på Trads af alt - med Alfred J.!

Gennem Lidelser og Trofaringer lærer man
at føle dybt med de andre - selv om de
langer tassende Timp som nu Mary her.

Og med dig, søde frøge! det er sindssygende
Timp der skal igennem med det Lette. Men du
ved jo dog med dig selv, at Marys Beskyldninger
og Insinuationer er uretfærdige og hovedsagelig
diktet af hendes øjeblikkelige Tilstand - hvad
hvis også selv antyder, så prøv på ikke at lade det
næge dig for meget, for det er nok ikke til at
holde ud. Dette Brev skulde først og fremmest
gøre opmærksom på, at det enkle lille Brev-
barn ikke kun er et små frakrues Jer med ube-
deksomme Underskrifter eller lignende. Ja, det
ville være godt frøge, hvis vi kunne hylle os til
hinanden et Par Times Tid, for der var meget at
tale om.

Tingene her ser ud til at ville glide harmonisk
i Løse, og jeg har det meget bedre, selv om jeg stadig
har lidt Bronchitis med deraf følgende Astma om Natten.
Fjæs havde jeg hele Eftermiddag. Berøgt af den gl. Trakone - Musik
i Løse Kl. 6 - hun var virkelig sød, og hun så på for 16 Hr.
hvorhus, (2 blå Glaskruser med frøgyldte Løg) til Jæger!
Mod, søde frøge! Din alene Lis.

Kære frøge! Det nægtes ikke at jeg har
været lidt urolig i de sidste Dage, og at det
kun kan være mig i 15. da. Men jeg har
alligevel